

[Christmas Møller.]

ger. Dertil stillede Venstre og vi en Række Ændringsforslag, men kun ganske enkelte af dem blev accepteret, nemlig Ændringsforslagene til § 12 og dem til § 8, om, at der om Forhandlingernes Resultat skulde føres en Protokol. Altsaa det, der har foreligget for Mindretallet, har været at tage Stilling til det Forslag, som man ikke har villet have Mindretallet med til at udarbejde, og som man altsaa forelagde for os. Saaledes har Behandlingen af Sagen været, og derfor er det jo heller ikke saa underligt, at Resultatet ikke er blevet saa godt, som det kunde være blevet.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til selve Lovforslaget. Vi havde ønsket, at der skulde have hersket Paritet mellem Funktionærer og Arbejdsgivere, saaledes at der med Hensyn til Opsigelse var lige langt Varsel fra begge Sider. Vi har i Udvalget stillet Forslag om noget saadant, men det er blevet afvist. I Stedet for har man ændret Bestemmelserne ved § 2, som er i Overensstemmelse med den Regel, der oprindeligt blev foreslaaet fra Regeringspartierne Side. Vi havde ønsket Paritet, ogsaa fordi vi mente, at Funktionærstanden derved blev hævet, idet den blev lige-stillet med dens Arbejdsgivere paa dette Punkt, men man er, som sagt, fra anden Side bestemt gaaet herimod. Stillingen er nu saaledes, at Forholdet for Arbejdsgiveren over for den værdifulde Funktionær vil kunne blive — om jeg saa maa sige — 6 til 4, saaledes at han ved at give ham 6 Maaneders Opsigelsesvarsel kan sikre sig vedkommende i 4 Maaneder.

Det andet store Spørgsmaal, jeg gerne vil gøre nogle Bemærkninger om, drejer sig om, hvem der omfattes af Loven. Der kunde efter vor Opfattelse være lidt Tvivl i det oprindelige Forslag. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at den Affattelse, Flertallet nu har givet § 1, ofte vil give Anledning til Tvivl. Jeg ønsker om de førte Forhandlinger og til den Forstaaelse af en Bestemmelse, som en Rigsdagsforhandling og navnlig en Ministers Udtalelser altid giver, at sige, at denne Lov for Landbrugets Vedkommende kun omfatter de Personer, som man virkelig i almindelig Omtale benævner Funktionærer, og heri tror jeg ogsaa den højtærede Ordfører er enig. Det vil altsaa sige: Inspektører, Forvaltere og de, der er ansat paa Godskontoret. Men hvis man spørger, om Landbrugets overordnede Arbejdere, om jeg maa bruge det Udtryk, f. Eks. Fodermestre, falder ind under Loven, maa der dertil svares, at det

gør de ikke, og det tror jeg er rigtigt at faa fastslaaet, saaledes at der kan blive den rigtige Stemning om Loven, og man kan være klar over, hvem den omfatter, og at der ikke til at begynde med bliver en Stemning imod den i visse Kredse.

Man kunde ogsaa spørge, om f. Eks. Direktører i et Aktieselskab omfattes af Loven. Hertil vil jeg svare, at det gør de ikke, selv om man maaske med en eller anden Fortolkning kunde naa dertil, og det er jo fuldkommen klart, da de ikke er, hvad normalt forstaaes ved Funktionærer i private Erhvervsvirksomheder. Man kan gaa videre og spørge, om Prokurister omfattes af Loven. Her tror jeg ikke man helt paa Forhaand kan sige, hvorledes Forholdet er. Prokurister i store Virksomheder, hvor de har meget overordnede Stillinger, falder ikke ind under Loven, medens man sikkert ikke vilde lade en Funktionær i en mindre Virksomhed falde uden for Loven, selv om han har Prokura. Men her er naturligvis Grænsetilfælde, og jeg har kun nævnt disse Eksempler for at give en Vejledning om, hvorledes Bestemmelserne skal forstaaes.

Jeg vil dernæst gerne gøre en Bemærkning om Bestemmelsen i § 8. Det hedder jo i § 8, at

„Funktionærerne har Ret til at organisere sig til Varetagelse af deres Interesser“.

Man har ment, at det var nødvendigt at indføre dette i Loven, og det kan jeg for mit Vedkommende ikke have noget imod; det er efter min Opfattelse en grundlovshjemlet Ret, som der slet ikke kan være nogen Tvivl om at de paagældende har. Det hedder derefter, at

„Ethvert Personale har — uanset Størrelsen — Ret til gennem sin Organisation at kræve Forhandling med Virksomhedens Ledelse om Løn- og Arbejdsvilkår.“

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har, saa vidt jeg kunde høre det — for det var lidt vanskeligt at høre, da der var Medlemmer til Stede i Salen! — allerede gjort opmærksom paa, at hans og mit Parti havde ønsket, at denne Bestemmelse ikke skulde gælde i mindre Virksomheder, hvor det personlige Forhold imellem Arbejdsgivere og Funktionærer var særlig snævert, og at vi ogsaa paa dette Omraade under Udvalgsbehandlingen havde stillet foreløbige Ændringsforslag, men at man med den Generøsitet, som vises fra den høje Regerings og Regeringspartierne Side, afviste det, og dette ligger saaledes paa Linie med alt andet, der sker i denne Tid.